

i København, giver ham et Voltakors med Pligt til at bære samme.

Ellinger: Det foreliggende Lovforslag bærer helt igennem Sagkundskabens Præg. Ministeren har, som han har oplyst i sine Motiver og vistnok ogsaa ved Forelæggelsen, ladet dette Forslag forelægge for forskellige Retter, inden det fremkom her. Endvidere synes det, at han har taget Hensyn ogsaa til de Forhandlinger, der i Fjor bleve førte paa Kriminalismødet angaaende den midlertidige Straffelov. Indholdet er et saadant, at jeg kan slutte mig til de fra anden Side fremsatte Ønsker om en hurtig og velvillig Gang for Forslaget gennem Rigsdagen. Paa ret faa Punkter kunde jeg ønske at faa foretaget mindre Forandringer, som jeg i det følgende skal nævne.

Det er ganske pudsigt, at der i § 1 oprindeligt, da Loven første Gang blev trykt, utvivlsomt er kommet en Sætterfejl ind. Det sidste Ord i andet Stykke, tredje Linie, er „Følge“, men det har der sikkert ikke staaet i Originalen, der har staaet Ordet „Skade“, og „Følge“ er kun kommet ind paa dette Sted, fordi Sætteren har ladet sit Øje glide ned paa et senere Sted, hvor dette Ord staaer. At min Opfattelse er rigtig, fremgaar af, at der i dette andet Punktum af andet Stykke ingen Mening er, medmindre Ordet „Følge“ i tredje Linie erstattes af Ordet „Skade“. Denne lille Ændring maa foretages.

I andet Punktum staaer der, at Straffen kun under formildende Omstændigheder kan være mindre end Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 3 Maaneder eller Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde i tilsvarende Tid. Det forekommer mig, at det kan give Anledning til Tvivl, og jeg har da ogsaa hørt, at det har givet Anledning til Tvivl, idet Lovbestemmelserne gaa ud paa, at naar disse Straffe skulle træde i Stedet for hinanden, skal Forholdet med Hensyn til Varighed være som 4 til 1 til 6. Jeg nævner Tallene i den Rækkefølge, hvori de forskellige Straffemaader her ere nævnte. Nu er det saadan, at Vand- og Brød-Straf altid idømmes i Multipla af 5 og Tvangsarbejde altid i et vist Antal Dage, som er et Multiplum af 10, derfor vilde al Tvivl være fjernet, hvis der kom til at staa: „Fængsel paa almindelig Fangekost i 3 Maaneder eller Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller Tvangsarbejde i 140 Dage“, idet jeg har taget de Tal, som kommer nærmest ved det, Loven

bestemmer om Forholdet mellem de tre Arter af Straf, nemlig 4 : 1 : 6.

I § 2, 2det Stykke, nævnes der, at Sager, der paatales offentlig i Medfør af Paragraffens første Stykke, behandles som offentlige Politisager, for saa vidt den sigtede ikke tidligere under en offentlig Sag har været straffet for Vold. Det forekommer mig, at det vilde være heldigere, om man ombyttede Ordet „straffet“ med „dømt“ for Vold, idet Ordet dømt jo ikke omfatter Bødevedtagelse. — Den Affattelse, som § 3 nu har faaet, er utvivlsomt god. Saaledes som Paragraffen tidligere var formuleret, vare de angivne Straffeminima for høje, idet de Forbrydelser, som kunne komme ind under denne Paragraf, kunne være meget lidt graverende.

I § 4 kommer man jo over til Sædelighedsforbrydelserne. Den, der læser de første tre Linier igennem, vil jo nok synes, at det er en haard Mundfuld Dansk. Det forbavser mig, at man, naar man har en klar Tanke, ikke kan fremsætte den i et nogenlunde klart Dansk. Imidlertid indrømmer jeg, at naar man tager det lidt langsomt, kunne forstandige Mennesker nok forstaa, hvad der siges. Men i og for sig synes jeg, det er uheldigt, at de Bestemmelser, der tales om, Bestemmelserne i Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte, § 3, 1ste og 2det Stykke, ikke blive samarbejdede med dette til en ny § 4, som paa tydelig og klar Maade kunde give til Kende, hvad der menes, medens man saa lod disse Bestemmelser i den nævnte Lovs § 3, 1ste og 2det Stykke, sætte ud af Kraft. Som det kommer til at staa, virker det jo ret broget, men jeg indrømmer, at da der kun er Tale om en midlertidig Lov, som vel snart bliver forandret, kan det i og for sig nok passere. Men maa jeg ikke gøre opmærksom paa, at naar den højtærede Minister i Slutningen af § 4 har optaget nogle Bestemmelser, som angaa den hvide Slavehandel, som den kaldes, saa er det, her foreslaas, ikke ganske i Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget paa Konferencen i indeværende Aar fra 18. April—4. Maj. Der staaer nemlig her, at den straffes, „som tager en Kvinde under 18 Aar, der driver Erhverv ved Utugt, til Huse eller giver en saadan Kvinde Bolig, eller som fremmer en Kvindes Bortrejse fra Riget, for at hun i Udlandet skal drive saadant Erhverv“. Den første Bestemmelse forekommer mig at være for indskrænket, for blid, om man vil, og den sidste er vistnok for streng. Jeg skulde tro, at